

Kommunikationsbureauet IB&Co

Kunstner takker / Artist thanks:

Søren Møller, Kurt Frost, Henrik Møller Andersen, Lene Eriksen, Steen Mikkelsen Krøjgaard, Kurt Larsen, Eva Steffensen, Flemming Hilbert, Una Elsner, Lotte Sørensen, Ragna Jensen, Bente B. V. Larsen, Trine Skovlund, Steen Kristensen, Laila Kempel, Charlotte Rohde, Grethe Væggemose, Karin Damgaard, Annie Bech Nielsen, Keld Moesgaard Pedersen og/and Bitten Damgaard.

Projekt / Project:

Udstillingen Socle du Monde er udviklet i samarbejde mellem Erhvervsrådet Herning-Ikast-Brande-Aaskov og Herning Kunstmuseum. 12 kunstnere skaber kunstværker og situationer i tæt samarbejde og dialog med virksomheder i Danmark.

The exhibition Socle du Monde is realised in collaboration between the Chamber of Commerce and Industry Herning-Ikast-Brande-Aaskov and Herning Kunstmuseum. 12 artists will create artworks and situations in collaboration and dialogue with a Danish company.

Kunstnere / Artists:

AVPD, Black Leotard Front, Dave Hullfish Bailey, Jakob S. Boeskov, Annika Eriksson, Henrik Plenge Jakobsen, Aleksandra Mir, Roman Ondák, Kirsten Pieroth, Simon Starling, Superflex og/and Åsa Sonjasdotter/Asif Mufeed.

Virksomheder / Companies:

Arriva Danmark A/S, Bestseller A/S, Bryggeriet Apollo/ Sct. Clemens/Herning, c. c. contractor a/s, egetæpper a/s, Futura Energi SALG A/S, Herning Kommune, Ikast Kommune, HHH Handels- og Ingeniørhøjskolen, Kommunikationsbureauet IB&Co, Kvik Holding A/S, Montana Møbler A/S, Sanita A/S og/and TEKO.

Støtte / Support:

Herning Kommune, Ikast Kommune, Kulturministeriets Provinspulje, LO og/and Ringkjøbing Amt.

Curator:

Jacob Fabricius

Aleksandra Mir

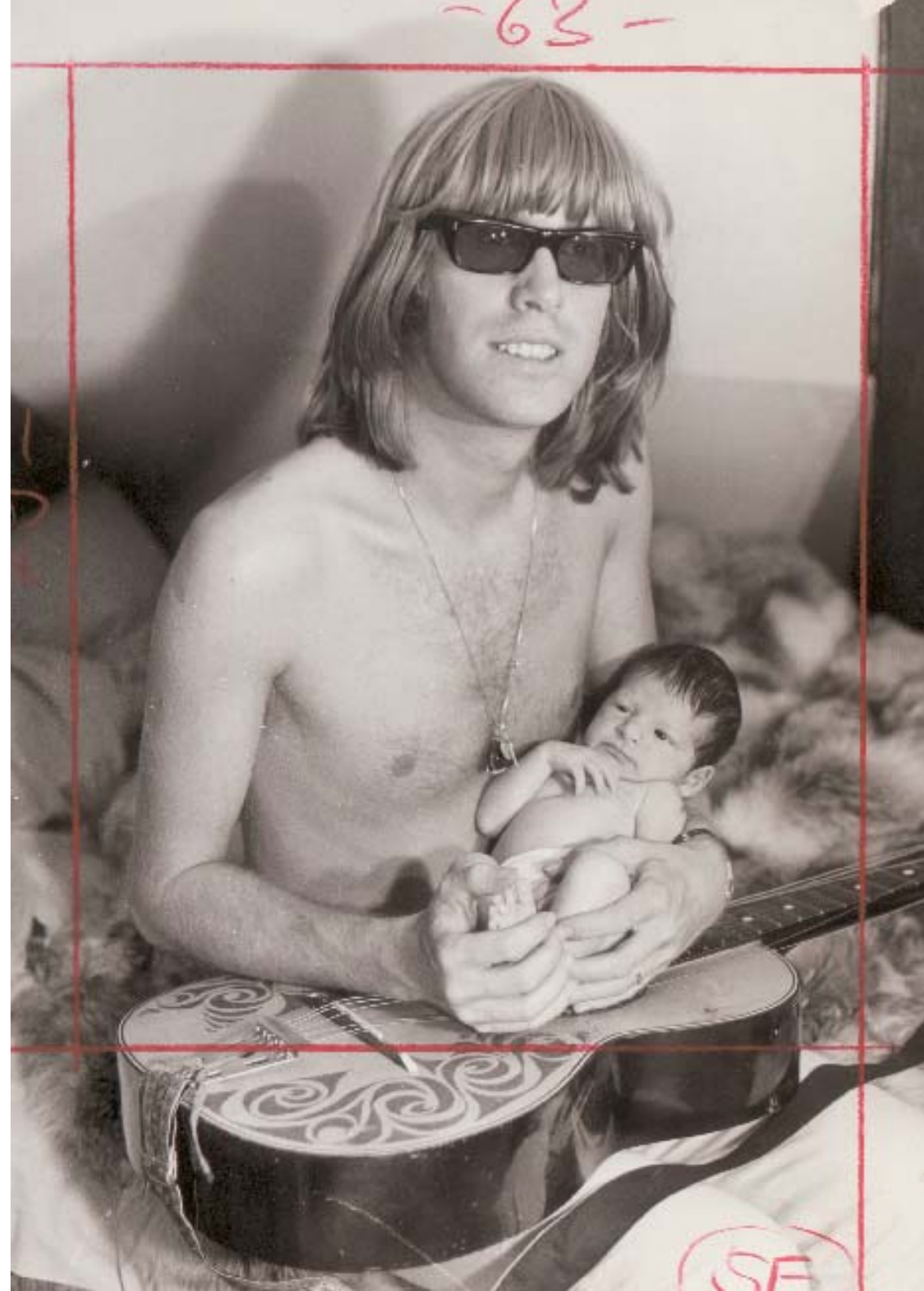
Finding Photographs

Et af de yderliggående slogans fra 70'erne som jeg holder mest af er det med kvinderne der erklærer at de ikke ønsker at føde børn når der allerede er så mange fattige børn i verden at tage sig af. Det samme kunne man sige om fotografiet. Hvorfor tage nye fotografier når vi allerede vælter os i en overflod af dem, og de fleste af dem er ligegyldige og hurtigt glemte?

One of my favorite radical slogans from the 70's, is the one in which women proclaimed they did not want to give birth, since there were already so many poor children to take care of in the world. This is also how one could approach photography. Why take new pictures, when we live in an abundance of them already, and where most are irrelevant and forgotten?

Fotografi fundet i Ringiers pressearkiv, Zürich, Schweiz. Fotograf Markus Giger. Personerne forestiller sangeren Tony Vescoli og hans datter Natalie, ca. 1970. Udgivet som en del af mit projekt "HELLO Ringier", Ringiers årsrapport 2002, Zürich, 2003.

Photograph found in the Ringier press archive, Zürich, Switzerland. Photographer Markus Giger. Subjects are the singer Tony Vescoli and his daughter Natalie, ca 1970. Published as part of my project "HELLO Ringier", the Ringier annual report 2002, Zurich, 2003.

En af mine yndlingsaktiviteter her i livet er at samle og organisere fotografier. For mig er det dels en sport, en viden- skab og så er det poesi. Jo flere jeg finder, jo flere spørgsmål melder der sig. Hvor blev fotoet taget? Hvem tog det? Hvor? Hvorfor? Hvem er det vi kan se på billedet? Hvad står personerne og tænker på? Hvilket forhold har de til hinanden? Hvor befinder de sig nu? Hvordan forholder dette foto sig yderligere til alle andre eksisterende fotos?

Collecting and organizing photographs is one of my favorite activities in life. It is part sport, part science and part poetry. The more I find, the more questions there are. When was this photo taken? Who took it? Where? Why? Who are the people in it? What were they thinking? What were their relationships to each other? Where are they now? And, how does this photo relate further, to all other photos in existence already?

Fotografi fundet i de lokalhistoriske arkiver, Ikast, Danmark. Fotograf og motiv ukendt. Trykt som omslag til min udgivelse "Danes in the Sun" (Danskere i solen). Produceret af Kommunikationsbureau et IB&Co, Ikast for the Socle du Monde Biennalen, Herning Kunstmuseum, Juni 2004.

Photography found in the local historical archives, Ikast, Denmark. Photographer and subject unknown. Published as a cover for my publication "Danes in the Sun". Produced by the Communications Bureau IB&Co, Ikast for the Socle du Monde Biennial, Herning Kunstmuseum, June 2004.

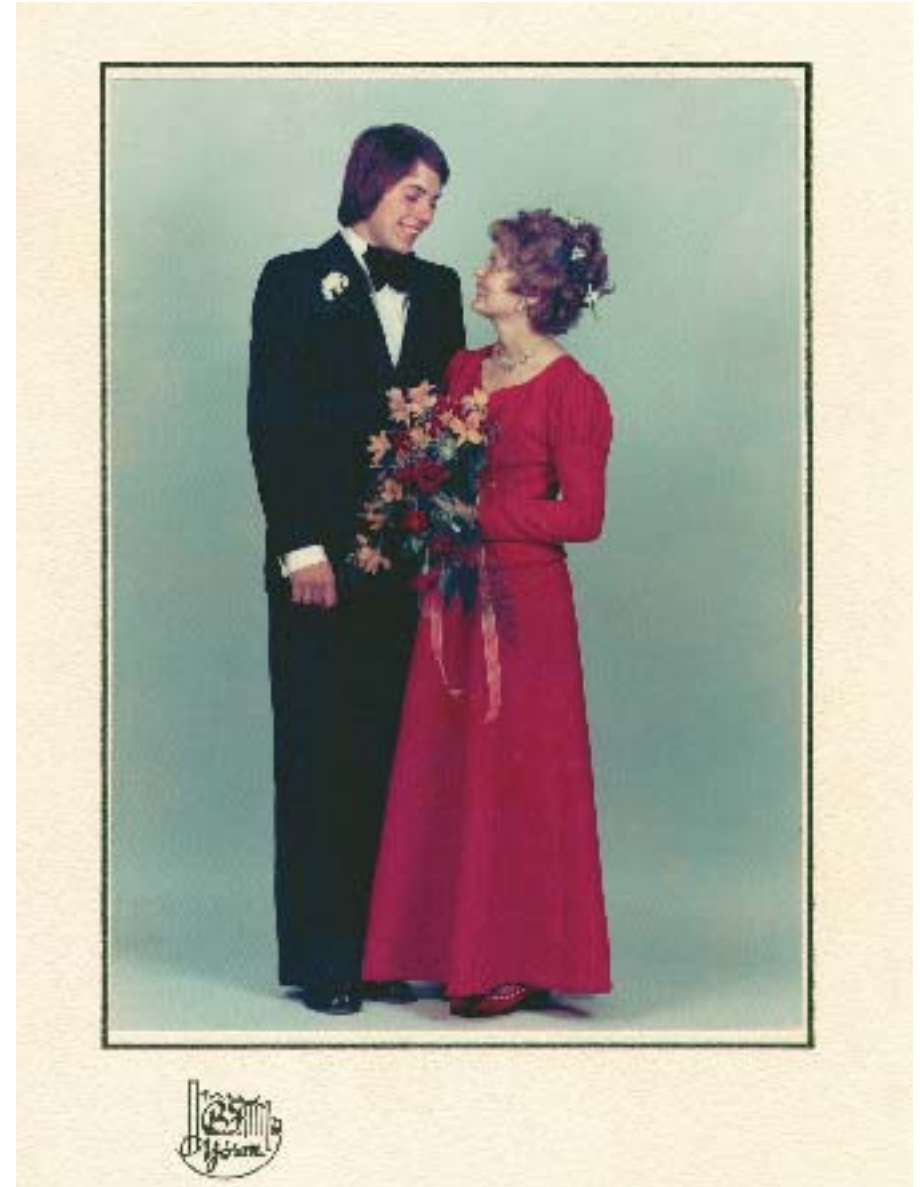

Fotografier har det næsten ligesom vine, de gamle er bedst. Men de behøver ikke være helt så gamle at der er tale om sepialfarvede, stive daguerreotypier, som jeg alligevel kun har i reproduktion. Eller stærke, vibrerende gennemfarvede motiver fastholdt i Ectachromer fra tresserne som nu er ved at falme, hvad der nok er det smukkeste ved dem. Så længe motivet, den måde motivet er taget på eller filmens kvalitet afspejler tidens gang, så optager fotografiet mig som det medium der fastholder tiden.

Old pictures are the best, a bit like wine. But they don't have to be that incredibly old, like sepia toned stiff studio Daguerrotypes, which I only have reproductions of anyway, Or vibrant, intensely color saturated Ectachromes from the 60's that are also by now bleaching and that I think are the most beautiful. As long as there is the slightest trace of time passing in the image, a difference in the fashion depicted or a dated quality of the film -- photography as the medium which captures time is working for me.

Fotografi fundet i familien Sigrún Hrólfsdóttirs private fotoalbum, Reykjavík, Island. Fotograf B.F. Ljosm portrætstudio. Personerne forestiller Sigruns forældre på deres bryllupsdag, 1974. Udstillet som del af min originale "HELLO" serie på the Fruitmarket Gallery i Edinburgh, 2000.

Photograph found in the private photo albums of the family of Sigrún Hrólfsdóttir, Reykjavík, Iceland. Photographer B.F. Ljosm Portrait Studio. The subjects are Sigrun's parents on their wedding day, 1974. Exhibited as part of my original "HELLO" series at the Fruitmarket gallery in Edinburgh, 2000.

Et fotografi indeholder altid mange flere oplysninger end fotografen tilstod. I de fleste fotos sætter kulturen sig spor som først viser sig når billedets oprindelige formål enten er ukendt eller gået i glemmebogen. Baggrundens detaljer eller måden at klæde sig på er en guldmine af etnografiske oplysninger. Den fysiske håndtering af billederne gennem fremkaldelsesprocessen viser spor af arbejdsprocessen. Det er her jeg søger. Hvad er mon meningen med de røde blyantsstregger på billedet? Er der tale om et originalt pressefoto fra tiden før Photoshop, er det måske filmfremkaldernes indtegnning af hvad der skulle trykkes. Hvorfor bærer bruden rød kjole i sit officielle bryllupsbillede? Svaret findes i det private snapshot taget under den efterfølgende bryllupsfest. Hun havde allerede en lille baby og syntes måske det var upassende at bære hvidt fordi hun ikke længere var uskyldig.

There is always more information in a photo than the photographer intended to put there. In most photographs there are traces of culture which appear first when the original intention of making the image is unknown or overlooked. Details in the background environments or dress codes are gold mines of ethnographic information. The physical treatment of images as they go through their various processes show the working hands behind them. This is where I usually dig. What do these red crayon markings on the photo mean? It is an original press photo, and before Photoshop, this is how the photo editor defined the area to be printed. Why is that bride wearing a red dress on her studio wedding portrait? The informal snapshot taken at a wedding party afterwards carries the answer. She already had a baby, and she thought it would be inappropriate to wear white because she wasn't a virgin.

Fotografi fundet i familien Sigrún Hrólfsdóttirs private fotoalbum, Reykjavík, Island. Fotografen er et uidentificeret familiemedlem eller ven af familien. Personerne forestiller Sigrun og hendes moder, på forældrenes bryllupsdag, 1974. Udstillet som en del af min originale "HELLO" serie på the Fruitmarket Gallery i Edinburgh, 2000.

Photograph found in the private photo albums of the family of Sigrún Hrólfsdóttir, Reykjavík, Iceland. Photographer is an unidentified relative or friend of the family. The subjects are Sigrun and her mother, on her parents' wedding day, 1974. Exhibited as part of my original "HELLO" series at the Fruitmarket gallery in Edinburgh, 2000.

Hvad så med organiseringen af materialet?

Jo, jeg har forsøgt at ordne materialet efter forskellige principper. Jeg er faktisk altid i gang med at ordne mine samlinger. Det er næsten ligesom når jeg flytter rundt på mine møbler eller rydder op i mine skuffer: der går ikke lang tid før der roder igen. Forskellige organisationsprincipper afslører forskellige ting om den verden vi lever i. Og det er vigtigt at prøve dem alle sammen af. Nogle gange er det alene kronologien der interesserer mig, og så ordner jeg fotografierne efter alder. Andre gange prøver jeg at skabe forbindelser over tid og sted mellem de forskellige personer i fotografierne. Indimellem ønsker jeg bare at samle en lang række fotografier omkring en enkelt person eller begivenhed i et forsøg på at fortælle den samme historie fra flere vinkler. Og sommetider opdigter jeg historier som aldrig har fundet sted. Det er derfor jeg siger at mit arbejde består i at fylde mellemrummene mellem billederne ud. (Det kan jeg gøre fordi det ikke er mig der er fotografen, og fordi jeg aldrig gør mig til ophavsmand til de fotografier jeg benytter).

So what about organizing the material?

I have tried many ways. In fact, I am always re-arranging my collections, a bit like my furniture or the content in my drawers, only to create a mess soon afterwards again. Different kinds of order reveal different things about the world we live in. It is worth trying them all out. Sometimes I am interested in chronology alone, organizing the photos according to how old they are. Sometimes I am interested in linking the people in the various photos to each other, across time and space. Sometimes, I am interested in just grouping plenty of photos around one single person or event, to tell the same story from various angles. And sometimes, I make stories up that never happened. This is why I say that my work (because I am not a photographer and never claim authorship of the photos I use), is the creation of the spaces in between photographs.

Fotografi givet til mig personligt af Sigrún Hrólfsdóttir, Reykjavík, Island. Fotografen er hendes søster Steinunn Björg Hrólfsdóttir. Personerne forestiller Sigrún og hendes ægtemand Thorgeir Gudmundson, på deres bryllupsdag, 2000. Udstillet som en del af min originale "HELLO" serie på the Fruitmarket Gallery i Edinburgh, 2000.

Photograph personally offered to me by Sigrún Hrólfsdóttir, Reykjavík, Iceland. Photographer is her sister Steinunn Björg Hrólfsdóttir. The subjects are Sigrún and husband Thorgeir Gudmundson, on their wedding day, 2000. Exhibited as part of my original "HELLO" series at the Fruitmarket gallery in Edinburgh, 2000

Det er ofte meget let at finde fotografier. Men at finde lige præcis de fotografier man ønsker kan være en meget kedelig og langsom proces. Min research strækker sig lige fra det at klippe tilfældige billeder ud af ugeblade, tilbringe dagevis på biblioteker eller i arkiver, rejse efter fotografier, afklare rettigheder til det at involvere sig i andres privatliv for at få adgang til fotografierne og de historier der ligger bag dem. Min research har ført mig jorden rundt både rent bogstaveligt og i form af kommunikationen med mine kilder. Engang var jeg på jagt efter et billede af Pele og Roberto Carlos (Den spansktalende verdens pendant til Elvis Presley). I månedsvis ledte jeg forgæves i det materiale om brasiliansk kultur som findes i New York hvor jeg bor. Jeg sendte forespørgsler til de brasilianske pressearkiver, som havde millioner af billeder af dem hver for sig, men ikke et af dem sammen. Jeg tog kontakt til verdens største kommercielle billedbank i London, men der havde man aldrig hørt om Roberto Carlos. Men der har da også været magiske øjeblikke, hvor billedet dukkede op i min postkasse nogen tid efter at jeg havde opgivet af få fat i det, ledsaget af en lille notits fra en venlig dame i Rio der skrev: "Her er noget jeg har hørt du leder efter".

Finding photographs can be very easy. Finding the photographs I really want to find, can be very slow and tedious work. My research ranges from the random cutting up of magazines, to spending days and days in libraries or archives, traveling for photos, clearing rights, engaging in private people's lives to get access to photos and the stories behind them. My research has already taken me around the world, physically and in communication with my sources. Once I was looking for a photo of Pele and Roberto Carlos (the Elvis Presley of the Latin World). For months, I sourced the Brazilian cultural resources in NY where I live, with no success. I put requests in to the press archives of Brazil, who had millions of images of one or the other, but none of them together. I contacted the world's largest commercial image bank in London, but they had never even heard of Roberto Carlos. But then there are magical moments. The picture showed up in my mailbox some time after I had given up, courtesy of a kind lady from Rio who said, "I heard you were looking for this".

Fotografi modtaget af anonym kilde i Rio de Janeiro, Brasilien. Fotografen ukendt. Personerne forestiller Roberto Carlos og Pele. Indgik i mit udstillingsprojekt "HELLO New York" på Gavin Brown's Enterprise, New York, 2001.

Photograph received from an anonymous source in Rio de Janeiro, Brazil. Photographer unknown. The subjects are Roberto Carlos and Pele. Exhibited as part of my project "HELLO New York" at Gavin Brown's Enterprise, New York, 2001.

Ved visse lejligheder bliver jeg opfordret til at udgive mine værker. Det er fantastisk! Det at reproducere og massefremstille er ligeså tilfredsstillende for mig som at stå på ski ned ad en skibakke som jeg selv møjsommeligt er kravlet opad. Det er her det går op for mig at jeg har bragt glemte fotografier tilbage i cirkulation og sendt dem ud i det ukendte. På denne måde holder kulturen sig levende.

On occasion, I get invited to publish my work, which is fantastic. Reproduction and mass distribution are as rewarding to me as when I get to ski down a slope I have climbed laboriously myself. This is where I know I have put the lost photographs back in circulation again and can send them back into the unknown. Culture stays alive this way.

*Fotografi modtaget af
Donald Cappy,
Sikkerhedschef,
Californien College of
Art and Crafts (CCAC).
Fotograf Olen Mills
Portrait Studio.
Personerne forestiller
Donald Cappy i hans
Punk periode i 80'erne.
Udgivet i mit Limited
Edition tidsskrift
"Living & Loving # 1 -
Donald Cappy
Biografi", Cubitt,
London, 2002.*

*Photograph offered to
me by Donald Cappy,
Head of Security,
California College of
Art and Crafts (CCAC).
Photographer Olen
Mills Portrait Studio.
The subject is Donald
Cappy during his Punk
period in the 80's.
Published in my limited
edition magazine
"Living & Loving # 1 -
The Biography of
Donald Cappy", Cubitt,
London, 2002.*

